

Det Anarkistiska Biblioteket

Syndikalismen i Skåne

Gustav Sjöström

Gustav Sjöström
Syndikalismen i Skåne
1923

Skåne-Syndikalisten 1923

www.anarkistiskabiblioteket.se

1923

Skulle man tro på alla de svarta olyckskorparnes skrik över den syndikalistiska rörelsens i allmänhet men den skånska delen av denna rörelse i synnerhet, så skulle vid det här laget inte ens några märken av densamma finnas kvar. När man erinrar sig dessa sanningsvittnens utsago som heter tidningen "Arbetet" och Skånska Socialdemokraten, hurusom de vid skilda tillfällen roat sin läsekrets med att tala om de "våldiga mothugg" syndikalismen fått där och där, "finskon" här och här, "nederlagen" då och då, huru arbetarna blivit "trötta på de syndikalistiska äventyren", hur de trappa av från rörelsen och hur man "strömmar till de gamla fackföreningarna", ja då skulle icke på långa vägar rörelsens fysiska beståndsdelar räckt till.

Det skulle förhålla sig med dessa oerhörda nederlag och denna kolossala syndikalistiska manspillan som med de - i världskrigets början av tyskarna utbasunerade franska nederlagen och framför allt det att antalet fångar tyskarna då ständigt skröto med vilka ofta gingo upp till det dubbla av hela den armékår eller truppformation på fransk sida de hade att slåss med.

Det skulle därför inte vara förunderligt om de trogna läsarna av dessa sanningsvittnen började tvivla på de syndikalistiska nederlagens mångfald. Och de ha icke minst anledning till detta tvivel därigenom att trots man så ofta avfärdar den syndikalistiska rörelsen med sina obetalbara glorior, man lika ofta haft anledning att ånyo taga befattning med densamma och avrätta den åter.

Att detta tvivel också har sin ävenledes reela grund bottnar ju i det faktum att ingen har kunnat undgå lägga märke till att den syndikalistiska rörelsen i dag är starkare än någonsin i Skåne.

Följande enkla siffror från olika tidsperioder tala sitt tydliga språk:

Antal L. S.

- 1910: 2, 1915: 3, 1922: 11.

Antal medlemmar

- 1910: 107, 1915: 160, 1922: 700.

Vi skulle vara de sista som ens skulle tänka på att förhäva oss över dessa siffror, än mindre göra det. Ty med tanke på den ideella förvittring den skånska arbetarrörelsen genomgått, att i dag återstår endast i fråga om den socialistiskt-ideella sidan av saken endast en komprometterad och

murken socialdemokrati, den ungsocialistiska kraftkällan till en andlig för-
yngring av rörelsen har trängts tillbaka, den av denna ideella förvittring
följande andliga trögheten att följa med tiden; lyssna till dess vingslag och
budskap, det oerhörda övertag den gamla skrårörelsen under dessa förhål-
landen fått över arbetaresinnena, allt detta gör att vi syndikalister ha ett
oerhört motstånd att övervinna. I resultatet av vårt arbete kan inte utläsas
ens en skymt av en stagnation och ännu mindre en reaktionär tillbaka-
gång. Tendensriktningen är i framåtskridandets tecken och vi få t. v. vara
nöjda härmed. Det endast giver belägg på, att blott vi vill, vill med hela vårt
hjärta och själ, vill med alla våra tankar och handlingar så skall det gå och
vi kunna kosta på oss ett friskt livsförlängande skrott åt olyckskorparna
med de fina titlarna, med de ordentligt avlönade förtroendeplatserna och
de lägsta typerna.

Men vi böra vara beredda på motstånd. Och icke enbart det utan mot-
ståndet i alla former, så att hända vad som hända vill, vi icke bli överras-
kade. Och därvidlag ha vi ju redan lärt åtskilligt.

Konflikterna i Åstorp, Landskrona och Malmö, äro ju de mäst oveder-
läggliga bevis för att den reformistiska skrårörelsen, för att bibehålla sitt
suveräna inflytande över arbetarna, icke komma att betrakta något medel
så lågt och så simpelt att de inte skola kunna använda dem i deras heliga
utrottningskrig mot syndikalisterna.

I Åstorp, där det icke finnes reformister inom den bransch konflikt rå-
der, nödgas reformisterna, som av en artikel på annat ställe i denna tidning
framgår, tillgripa den förtvivlans utvägen för att försvara ett organiserat
brytande av en av våra L. S. etablerad strid, att de (den gamla org.) någon
gång i tiden träffat en uppgörelse inom byggnadsämnesindustrien, vilken
de brännvinsadvokatoriskt nog vill göra gällande automatiskt skulle gäl-
la även i Åstorp. Vi ha ingen anledning att falla till föga för några som
hållt diktatorsfasoner, och ännu mindre kan det bli tal därom, när man
så erbarmligt klumpigt söker dölja sina verkliga intressen - att med ar-
betsgivarnas medverkan kasta våra medlemmar ur arbetsplatserna för att
därigenom trasa sönder våra organisationer. Om det så funnits tusen slav-
kontrakt upprättade mellan andra intressenter härav, så länge icke den
organisation till vilken samtliga arbetare på en arbetsplats äro anslutna
träffat någon uppgörelse med den motpart till arbetsköpare de ha att göra,
så kan inte en tredje part, Gule Josef, Elov Johansson eller någon av de and-
ra fina herrarna blanda sig i detta, bryta striden, utan att de bli betraktade
som förrädare.

Malmö-konflikten är av enahanda kynne. På den arbetsplats som blockerats av en främmande organisation har denna inte en enda medlem utan består arbetsstyrkan uteslutande av syndikalister. Men medan man i Åstorp bryter en blockad på en möjlig historia om ett en gång upprättat avtal etablerar man här en blockad - för ett tve tydligt intresse att få avslutat en avtalsuppgörelse, som minst av allt våra medlemmar hade med att göra.

Den klumpighet, den brist på genomtänkthet, som dessa reformisternas uppträdande bära vittne om, präglade även Landskronahistorien och sammanhänger logiskt med det smutsiga syftet.

Vad konflikten på den senare platsen angår, så består den i en blockad av en arbetsplats (bageri) därför att den arbetare arbetsgivaren tagit in tillhör L. S. och icke Livsmedelsarbetareförbundet. Men då går man så draligt tillväga i sin blockadiver, att man formulerar blockadens tillkomst bero på den omständigheten, att arbetsgivaren sysselsatte - oorganiserad arbetskraft!!! Först sedan ett offentligt opinionsmöte av platsens arbetare givit den blockerande avdelningen en åthutning härför genom att detsamma i ett uttalande beslutade anse vår medlem som organiserad, har man funnit för gott att omformulera motiveringen dithän att blockaden tillkommit därför att arbetsgivaren icke (med utkastande av vår medlem i hans ställe) intagit medlem tillhörande livsmedelsarbetarnas industriella skråförbund. Härmed är ju också den vackra masken avkastad, och nu framträder åtminstone maktsträvandet i all sin ynkliga elegans oförfalskat.

Av detta framgår, att det ingalunda är under ljusa förhållanden den syndikalistiska rörelsen arbetar i Skåne. Att vi till trots det småsinne och den tarvlighet som bär upp den större delen av den reformistiska rörelsens ställningstagande till oss icke äro slagna, att vår rörelse visserligen blott smått går framåt, men ändå framåt, det ha vi att tacka det kärnvirke, som bär upp rörelsen på olika platser, ett mänskligt virke som under det dagliga bekämpandet av den tarvlighet varmed reformismen älskar slåss för sina idéer, ändock håller sina själar rena från denna smuts och låter den idealitet som ungsocialismen och anarkismen en gång givit dessa krafter alltjämt bära dem uppe och stålsätta dem för vidare kamp. Reformismens fackliga maktfilosofi skall gå samma öde till mötes som den tyska maktfilosofien gjort i kriget, därom drager deras huvud-i-väggen-politik mot syndikalismen den bästa försorg.